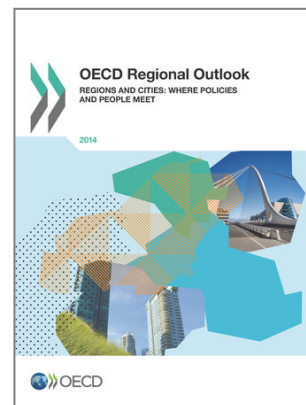

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regional Outlook 2014

Regions and Cities: Where Policies and People Meet

Summary in Norwegian

Read the full book on: [10.1787/9789264201415-en](https://doi.org/10.1787/9789264201415-en)

OECD Perspektiv på regioner 2014

Regioner og byer: Hvor politikk og folk møtes

Sammendrag på norsk

Viktige funn

- Interregionale inntektsulikheter er blitt større i de fleste OECD-land de siste tiårene. Krisen gjorde lite for å endre denne trenden. De steder hvor ulikhetene er blitt mindre, har dette generelt sett reflektert svake resultater i mer velstående regioner enn vekst i fattigere regioner. Krisen fremhevet også ulikheter med tanke på sysselsetting i regioner.
- Endringen fra økonomisk stimulans til konsolidering siden krisen førte til skarpe kutt i offentlig investering, som falt med 13 % i reelle termer i OECD i 2009-12. Siden omlag 72 % av offentlig investering gjøres av undernasjonale myndigheter (SNG-er), har dette skapt en spesiell utfordring for regioner og steder. Mens kutt i investeringer har hjulpet med å beskytte nåværende tjenester og overføringer, risikerer de å undergrave vekst og tjenestetilbudet i fremtiden.
- Finanspolitisk press har også vært blant driverne av et økende antall undernasjonale offentlige styringsreformer. Disse har til dels vært motivert av et behov for å oppnå skalafordeler og andre kostnadsbesparelser, men også som en måte å delegere ytterligere ansvar på.
- Krisen har fremhevet begrensningene av kun økonomiske vurderinger av sosial fremgang og understreket behovet for bredere målinger av velvære. Men velvære må likevel forstås og håndteres på regionalt nivå. Ulikheter i ikke-økonomiske målinger av velvære er ofte større blant regioner i et land enn på tvers av ulike land. De er også ekstremt stabile over tid. Land med større ulikheter når det gjelder tilgang til utdanning, jobber og viktige tjenester registrerer også lavere velværesresultater totalt sett.
- Jakten på vekst har fokusert økende oppmerksomhet på byer som de viktigste potensielle motorene for vekst for de fleste OECD-økonomier. Byer er generelt sett mer produktive og produktivetsfordelen deres øker med størrelsen. Store byer har en tendens til å løfte regioner rundt seg, selv så langt unna som 200-300 kilometer. Mindre byer, derimot, kan høste produktivetsforbedringer ved å være tett forbundet med andre byer, og bruke forbindelser som en slags erstatning for størrelse.
- Veksten og produktivetsfordelene knyttet til urbanisering er ikke automatisk: måten byer styres på har en direkte og viktig innvirkning på deres økonomiske resultater og på innbyggernes livskvalitet. Handlingene til husholdninger og firmaer, i tillegg til samhandlingen mellom ulike typer offentlig politikk, har vanligvis større positiv eller negativ smitteeffekt i byer enn på mindre tettbefolkede steder. Dette tyder på et større behov for koordinering av politikk på tvers av sektorer, jurisdiksjoner og myndighetsnivåer.
- Slik koordinering mangler ofte: nasjonal og undernasjonal sektorpolitikk skaper ofte motsetningsfylte insentiver og er dårlig innrettet på tvers av myndighetsnivåer. Horisontal fragmentering på kommunalt nivå øker problemet, spesielt i store, men politisk fragmenterte storbyområder. OECDs Metropolitan Governance Survey kaster tydelig lys på kostnadene knyttet til fragmentert styring og trekker oppmerksomhet mot fordelene med bedre koordinering av politikk på

storbyskala – dvs. etter byers skala definert av bosettingsmønster og økonomisk aktivitet istedenfor ofte foreldede administrative grenser.

Viktige politiske implikasjoner

- Økende ulikheter, langsom vekst og begrenset manøvreringsrom med tanke på finans- og pengepolitikk understreker behovet for effektive politikktilnærminger som tar hensyn til sted. For det første er hindringene til vekst vesentlig forskjellige fra en region til annen, til og med innenfor et lands egne grenser. For det andre må politikk i økende grad være oppmerksom på avveiningene som kan gjøres mellom ulike mål og de potensielle komplementaritetene blant dem som kan utnyttes med en integrert tilnærming. Disse avveiningene og komplementaritetene reflekterer ofte de spesifikke forholdene til spesielle steder, og er ofte mest synlige – og håndterbare – for regionale eller lokale aktører.
- Politikkenes geografi betyr noe: ved identifisering og fremming av forbindelser mellom økonomiske, miljømessige og sosiale mål, må beslutningstakere se lenger enn administrative grenser for å vurdere faktiske geografier med tanke på utfordringene de ønsker å takle – som, for eksempel, når forhold rundt offentlig transport må håndteres for et helt storbyområde istedenfor at det håndteres separat av individuelle kommuner. Den riktige skalaen for politikkinngrep kommer an på utfordringen som skal håndteres: Influensområde for skoler vil være forskjellig fra sykehus, og transportmyndigheter kan jobbe med andre skalaer enn helsemyndigheter. Men antallet myndighetsnivåer kan ikke multipliseres endeløst, derfor behovet for data, verktøy og institusjoner som er i stand til å legge til rette for vertikal og horisontal koordinering på ulike skalaer.
- Det er spesielt viktig å tilpasse politikk til steder på tvers av skillet mellom det rurale og det urbane. Siden rundt 78 % av innbyggerne på landsbygda i OECD bor i nærheten av en by, har det liten hensikt å se urban og rural som forskjellige domener. Rural og urban politikk må integreres bedre hvis de skal reflektere realitetene av stedene hvor de blir implementert. Rural-urbane samarbeid kan hjelpe med å levere mer integrert territoriell utvikling, maksimere potensielle fordeler i arbeidsmarkedet, miljømessige og andre forbindelser mellom urbane og rurale samfunn.
- Innstramningen av offentlig investering betyr at lokale og regionale myndigheter må gjøre mer – og gjøre det bedre – med mindre. Det er med dette i bakhodet at OECD-rådet i mars 2014 vedtok en Anbefaling om effektiv offentlig investering på tvers av myndighetsnivåer. Prinsippene i anbefalingen vil hjelpe myndigheter med å vurdere styrkene og svakhetene av sin offentlige investeringskapasitet og fastsette prioriteringer for forbedringer.
- Nasjonale og regionale/statlige myndigheter kan ha en viktig rolle å spille med tanke på å fostre fremveksten av mer effektive løsninger for styring av storbyområder. Hindringene til kollektiv handling er ofte betydelige, og selv om alle kommunene i et stort urbant område eller region vil tjene på samarbeid, er det ikke sikkert at det er noen blant dem som har kapasiteten og insentivene til å ta på seg kostnadene med å samle inn nødvendig informasjon, mobilisere andre osv.
- Bedre styring av storbyområder må igjen støttes av en større grad av samstemt politikk for byer på nasjonalt nivå. Tradisjonelt har nasjonal urban politikk, hvor den har eksistert, hatt en tendens til å være snevert opptegnet og fokusert på problemer istedenfor potensiale. Det er mulig at mange andre typer politikk, som har dype implikasjoner for urban utvikling, aldri vil bli sett på gjennom en "urban linse". Myndigheter som ønsker å få orden på byer må utvikle en mye bredere visjon for urban politikk, og utvikle tverrsektorielle strategier som prøver å takle utfordringene byer står overfor på en integrert måte.

© OECD

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

Disse er gratis tilgjengelige på OECDs Online Bookshop www.oecd.org/bookshop

For ytterligere informasjon, ta kontakt med OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate, rights@oecd.org eller per faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Besøk vårt nettsted www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2013), *OECD Regional Outlook 2014: Regions and Cities: Where Policies and People Meet*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264201415-en